

Vragen over het Communicatieplatform (CPC)

1. Welke termijn wordt voorzien voor de terugbetaling van de schulden via het CPC?

Het communicatieplatform bepaalt geen termijn waarbinnen schulden zouden moeten worden afbetaald. Dat is niet het doel van het CPC.

Het CPC is een communicatiemiddel dat toelaat dat OCMW's en gerechtsdeurwaarders op een structurele manier met elkaar kunnen communiceren met als doel het OCMW de nodige informatie te bezorgen zodat het makkelijker wordt om een overzicht te maken van de totale schuldenlast van de schuldenaar/de cliënt. Op basis hiervan kan een haalbaar afbetalingsplan worden opgemaakt waarmee alle betrokkenen (OCMW, gerechtsdeurwaarder, schuldeiser en schuldenaar) akkoord gaan.

2. Is er altijd budgetbeheer?

Neen. We streven naar haalbare afbetalingsplannen. Indien het OCMW aangeeft dat er bijkomende ondersteuning nodig is, dan is budgetbeheer uiteraard een optie. Het is het OCMW dat deze afspraak maakt met de schuldenaar/de cliënt, in functie van zijn of haar behoeftes.

3. Wie ontvangt het inkomen van de schuldenaar, hijzelf of het OCMW?

Bij een afbetalingsplan blijft de schuldenaar/de cliënt de autonomie behouden over zijn/haar financiën. Wie geregistreerd is op het CPC, ontvangt in principe dus zelf zijn inkomen. Daar kan van worden afgeweken als het OCMW met de cliënt een andere afspraak maakt over het beheer van de inkomsten en het OCMW bijvoorbeeld de afbetalingen doet. Indien de schuldenaar de betalingsafspraken niet kan nakomen, is het aan het OCMW om de gerechtsdeurwaarders via het CPC hierover op tijd in te lichten.

4. Wat als de schuldenaar de betalingsafspraken niet kan naleven?

Het CPC werkt op basis van vertrouwen en respect voor ieders rol en deskundigheid, op basis van transparantie en een goede communicatie. Zo zullen toetredende en deelnemende

gerechtsdeurwaarders wanneer zij een aanvaardbare uitleg te horen krijgen, ook eventuele betalingsmoeilijkheden gemakkelijker aanvaarden.

In de samenwerkingen met het OCMW Antwerpen zien we dat er een sterker vertrouwen is ontstaan tussen de sociaal werkers en de gerechtsdeurwaarders. De sociaal werkers hebben een versterkte positie in het bemiddelen van afbetalingsplannen omdat er erkenning is voor de deskundigheid van de sociale professional waardoor zij beter kunnen inschatten wat er maandelijks financieel mogelijk is voor de individuele situaties van hun klanten. Als een klant er toch niet in zou slagen om het afbetalingsplan vol te houden (bijvoorbeeld door een periode van ziekte of werkloosheid), leidt dat niet onmiddellijk tot hervatting van de uitvoering omdat de gerechtsdeurwaarder eerst contact opneemt met de maatschappelijk werker om te polsen wat er aan de hand is. Dit maakt ook dat gerechtsdeurwaarders een beter zicht krijgen op de solvabiliteit van de klant, waardoor nutteloze kosten worden vermeden.

5. Hoe gaat het CPC om met de strenge wensen van de schuldeisers (bijvoorbeeld de 12-maandenregeling van de fiscus)?

Het CPC is een beveiligde webapplicatie, die communicatie en informatiedeling wil bevorderen. Gerechtsdeurwaarders vertegenwoordigen meestal de schuldeisers. Het is aan hen om schuldeisers te overtuigen dat een haalbaar afbetalingsplan betere kansen op betaling biedt dan verdere nodeloze procedures te voeren en kosten aan te rekenen. Het CPC werd eveneens voorgesteld aan de FOD Financiën. De fiscus is een bevoorrechte schuldeiser. De NKGB kan ook daar, in afwachting van een wettelijke regeling, enkel pleiten voor redelijkheid.

6. Als een OCMW vaststelt dat een gerechtsdeurwaarder (mogelijks) fouten gemaakt heeft, kan de Nationale Kamer dan tussenkomen en de confrater aanspreken, zodat eventuele kosten uit de afrekening gehaald worden?

Vergissen is menselijk. In eerste instantie kan het OCMW best contact opnemen met de betreffende gerechtsdeurwaarder. Dat kan via het CPC, op basis van de stavingstukken die hij of zij toevoegt bij de schuldvorderingen. Indien het OCMW van mening is dat er ernstige inbreuken zijn gebeurd op de algemene voorwaarden van het CPC, dan kan de NKGB worden gecontacteerd.

7. In de presentatie is te lezen dat "10 % van de gerechtsdeurwaarders reeds zouden aangesloten zijn bij het CPC ..."; elders spreekt men van "een goeie 100-tal" ... zijn er dan ineens dubbel zoveel gerechtsdeurwaarders t.o.v. van gisteren?

Toetreden tot het CPC is enkel voorzien voor gerechtsdeurwaarder-titularissen, niet voor kandidaat-gerechtsdeurwaarders. Op dit ogenblik hebben zo'n 10 % van de 570 gerechtsdeurwaarder-titularissen een toetredingsovereenkomst gesloten. Voor alle duidelijkheid: voor bepaalde kantoren heeft slechts één gerechtsdeurwaarder-titularis zich aangesloten, hoewel deze registratie wel betrekking heeft op alle dossiers van het betreffende kantoor. Alle gerechtsdeurwaarders van het kantoor zijn dus onrechtstreeks betrokken. Kandidaat-gerechtsdeurwaarders kunnen het CPC eveneens gebruiken als hun titularis toetreedt. Het gebruik van het CPC is dus ruimer dan enkel het aantal toegetreden gerechtsdeurwaarders.

Vragen over My Trust 0

Gelet op het feit dat My Trust 0 een commercieel initiatief is van één gerechtsdeurwaarder, verwijzen we voor desbetreffende vragen naar de My Trust 0-website.

8. Waarom zou My Trust 0 enkel na gerechtelijke fase tussenkomen?
9. Welke effectieve garanties biedt My Trust 0 aan de schuldenaar dat de gegrondheid van schulden wordt onderzocht én betwist/onderhandeld?

Vraag over de IOS-procedure

10. Binnen de IOS-procedure werd gesteld dat 40 % bij aanmaning tot betalen reeds tot (afbetalings)regeling overgaat. Zou het niet correcter zijn de IOS-procedure te promoten door gebruik te maken van cijfers na fase aanmaning?

Sinds de start van de IOS-procedure in juli 2016 werd deze procedure al meer dan 125.000 keer toegepast (gemiddeld 2.200 dossiers per maand). Hierbij worden meer dan 40 % van de dossiers geregeld (meestal wordt een betaling verkregen of betalingsregeling afgesproken) na de aanmaning tot

betalen, die betekend wordt door de gerechtsdeurwaarder (hetgeen dus een bezoek van de gerechtsdeurwaarder impliceert). Voor twee op de vijf bedrijven wordt dus een oplossing gevonden zonder dat er een uitvoerbare titel of bijkomende gerechtskosten aan te pas komen. De IOS-procedure is erin geslaagd te zorgen voor een snel en kostenefficiënt alternatief voor de gemeenrechtelijke procedure in b2b-relaties. Dat was ook het vooropgestelde doel.

De procedure in b2b houdt dus een werklastvermindering voor de ondernemingsrechtbanken in (+/- 30.000 dossiers per jaar), wat resulteert in een opmerkelijke administratieve lastendaling en concreter een besparing, gebundeld voor de gerechtsdeurwaarders en rechtbanken, van 21,9 miljoen euro per jaar (verslag oktober 2020 meetbureau van de Dienst Administratieve Vereenvoudiging, bij de FOD Kanselarij van de eerste minister). Een uitbreiding van het toepassingsgebied houdt dus logischerwijze een grotere besparing in, gelet op het hoge aantal verstekvonnissen uitgesproken door de vredegerichten.